

Bruxelles, den 30. januar 2020
(OR. en)

5554/20

**Interinstitutionel sag:
2018/0169(COD)**

**ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51**

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanters Komité/Rådet
Tidl. dok. nr.:	15254/19
Komm. dok. nr.:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand - Politisk enighed

1. Kommissionen vedtog den 28. maj 2018 et lovgivningsforslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om mindstekrav til genbrug af vand, den såkaldte forordning om genbrug af vand¹.
2. Det overordnede formål med forslaget er at håndtere vandknaphed i hele Den Europæiske Union gennem brug af genvundet vand til kunstvanding i landbruget. På den måde bidrager genbrug af vand til den cirkulære økonomi og tilpasningen til klimaændringer. Samtidig tager forslaget sigte på at beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet ved at fastsætte mindstekrav til både kvaliteten af det genvundne vand og overvågningen af overholdelsen i kombination med en harmonisering af de vigtige risikostyringselementer.

¹ Dok. 9498/18 + ADD 1-6.

3. Europa-Parlamentet vedtog sin førstebehandlingsholdning til Kommissionens forslag den 12. februar 2019².
4. På samlingen den 26. juni 2019 nåede Rådet til enighed om en generel indstilling³, der gav formandskabet mandat til at fortsætte forhandlingerne med Europa-Parlamentet.
- 5) Der blev afholdt tre triloger den 10. oktober, 12. november og 2. december 2019. Flere tekniske trepartsmøder fandt sted parallelt med trilogerne.
6. Ved flere lejligheder forelagde formandskabet udkastet til forordning for De Faste Repræsentanters Komité.
7. Den 18. december 2019 godkendte De Faste Repræsentanters Komité efter analyse af denne tekst med henblik på enighed det endelige kompromis, der var resultatet af trilogerne (dok. 14944/19 + COR 1). Den godkendte tekst med omnummererede bestemmelser blev rundsendt samme dag som bilag til dok. 15254/19 + COR 1.
8. Den 21. januar 2020 godkendte Europa-Parlamentets ENVI-Udvalg teksten. Efterfølgende sendte formanden for ENVI-Udvalget samme dag en skrivelse til formanden for De Faste Repræsentanters Komité, hvoraf det fremgik, at han med forbehold af jurist-lingvist-behandlingen ville henstille til ENVI-Udvalget og plenarforsamlingen at vedtage Rådets holdning uden ændringer.

² Dok. 6427/19.

³ Dok. 10278/19.

9. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse om forslaget den 12. december 2018⁴. Regionsudvalget vedtog sin udtalelse den 6. december 2018⁵.
10. På denne baggrund opfordres De Faste Repræsentanternes Komité til at henstille til Rådet, at det godkender den politiske enighed om teksten til forordningen om genbrug af vand, som den foreligger i bilaget til denne note.
-

⁴ EUT C 110 af 7.3.2019, s. 94.

⁵ EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om mindstekrav til genbrug af vand**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionens vandressourcer er i stigende grad under pres, hvilket fører til vandknaphed og kvalitetsforringelse. Navnlig klimaændringer, uforudsigelige vejrmonstre og tørke bidrager betydeligt til den belastning af tilgængeligheden af ferskvand, der forårsages af byudvikling og landbrug.

¹ EUT C 110 af 7.3.2019, s. 94.

² EUT C 86 af 7.3.2019, s. 353.

- (2) Unionens evne til at reagere på det stigende pres på vandressourcerne kan forbedres ved at genbruge rensede spildevand i mere udstrakt grad, begrænse udvindingen fra vandområder og grundvand, mindske virkningerne af udledning af rensede spildevand til vandområder og fremme vandbesparelser ved hjælp af gentagen anvendelse af byspildevand, samtidig med at der sikres et højt niveau af miljøbeskyttelse. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF³ nævnes genbrug af vand, i kombination med fremme af vandeffektive teknologier i industrien og vandbesparende vandingsmetoder, som en af de supplerende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge at anvende for at nå direktivets mål om god kvalitativ og kvantitativ vandtilstand for overfladevand og grundvand. Ifølge Rådets direktiv 91/271/EØF⁴ skal rensede spildevand genanvendes, når dette er hensigtsmæssigt.
- (3) Meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om "En plan for at beskytte Europas vandressourcer"⁵ pegede på behovet for at skabe et instrument til regulering af standarder på EU-plan for genbrug af vand for at fjerne hindringer for udbredt brug af en sådan alternativ vandforsyningsmulighed, dvs. en, som kan hjælpe med at reducere vandknaphed og mindske forsyningssystemernes sårbarhed.
- (4) I meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om "Indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union"⁶ præciseres rangfølgen for foranstaltninger, som medlemsstaterne bør overveje i deres håndtering af vandknaphed og tørke. Det hedder i meddelelsen, at i regioner, hvor alle forebyggende foranstaltninger er gennemført ifølge vandhierarkiet, og hvor efterspørgslen efter vand stadig overstiger vandtilgængeligheden, kan der i nogle tilfælde og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet findes en supplerende vandforsyningsinfrastruktur som en alternativ mulighed for at afbøde virkningerne af alvorlig tørke.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁴ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).

⁵ COM(2012) 673.

⁶ COM(2007) 414.

- (5) I sin beslutning af 9. oktober 2008 om indsatsen mod vandknaphed og tørke i Den Europæiske Union⁷ minder Europa-Parlamentet om, at der bør foretrækkes en efterspørgselsstyret tilgang i forbindelse med vandressourceforvaltning, men er dog af den opfattelse, at EU bør vælge en helhedstilgang til forvaltningen af vandressourcer og kombinere foranstaltninger til efterspørgselsstyring, foranstaltninger til optimering af eksisterende ressourcer inden for vandcyklussen og foranstaltninger til skabelse af nye ressourcer, og at der i forbindelse med denne tilgang også må tages miljømæssige, sociale og økonomiske hensyn.
- (6) I sin handlingsplan for den cirkulære økonomi⁸ har Kommissionen forpligtet sig til at træffe en række foranstaltninger for at fremme genbrug af rensed spildevand, herunder udvikling af et lovgivningsforslag om mindstekrav til genbrug af vand. Kommissionen bør ajourføre sin handlingsplan og bibeholde vandressourcer som et prioriteret område for indsatsen.
- (7) Formålet med denne retsakt om genbrug af vand er at fremme udbredelsen af genbrug af vand, når det er hensigtsmæssigt og omkostningseffektivt, og derved skabe en gunstig ramme for de medlemsstater, der ønsker eller har behov for at genbruge vand. Genbrug af vand er en lovende mulighed for mange medlemsstater, men i øjeblikket er det kun en lille del af dem, der genbruger vand og har vedtaget national lovgivning eller nationale standarder i denne henseende. Denne retsakt bør være så fleksibel, at det fortsat er muligt at genbruge vand og samtidig sikre, at andre medlemsstater kan anvende disse regler, når de beslutter at indføre denne praksis på et senere tidspunkt. En sådan beslutning om ikke at genbruge vand bør være behørigt begrundet baseret på de kriterier, der er fastlagt i denne forordning, og revideres regelmæssigt.
- (8) Genbrug af tilstrækkeligt rensed spildevand, for eksempel fra rensningsanlæg for byspildevand, anses for at have en lavere miljøpåvirkning end andre alternative vandforsyningsmetoder som vandoverførsler eller afsaltning. Genbrug af den art, som kan reducere vandspild og spare vand, finder dog kun sted i begrænset omfang i Unionen. Dette synes til dels at skyldes de betydelige omkostninger ved systemerne til genbrug af spildevand samt, at Unionen ikke har fælles miljø- og sundhedsstandarder for genbrug af vand, og, navnlig for landbrugsprodukters vedkommende, de potentielle sundheds- og miljørisici og de potentielle hindringer for den frie bevægelighed for sådanne produkter, der er vandet med genvundet vand.

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM(2015) 614.

- (9) Genbrug af vand kan bidrage til genvinding af de næringsstoffer, der er indeholdt i rensset spildevand, og anvendelsen af genvundet vand til kunstvanding i landbruget eller skovbruget kan være en metode til at tilbageføre næringsstoffer såsom kvælstof, fosfor og kalium til naturlige biogeokemiske kredsløb.
- (10) Med henblik på at sikre optimal genbrug af byspildevandsressourcer bør slutbrugerne oplæres i at sikre, at der anvendes den rigtige klasse for genvundet vand. Hvis den samme type af afgrøde har et ukendt eller flere anvendelsesformål, bør den højeste klasse anvendes, medmindre der anvendes passende barrierer, der gør det muligt at opnå den påkrævede kvalitet.
- (11) Sundhedsstandarder i forbindelse med fødevarerhygiejne for landbrugsprodukter, der er vandet med genvundet vand, kan kun opnås, hvis kvalitetskravene til genvundet vand bestemt til kunstvanding i landbruget ikke afviger væsentligt mellem medlemsstaterne. Harmonisering af kravene vil også bidrage til et velfungerende indre marked for sådanne produkter. Derfor bør der indføres minimumsharmonisering ved at fastsætte mindstekrav til vandkvalitet og overvågning. Disse mindstekrav bør bestå af minimumsparametre for genvundet vand og andre strengere eller yderligere kvalitetskrav, der om nødvendigt pålægges af kompetente myndigheder sammen med eventuelle relevante forebyggende foranstaltninger. Parametrene er baseret på den tekniske rapport fra Kommissionens Fælles Forskningscenter og afspejler de internationale standarder for genbrug af vand.
- (12) Genbrug af vand til kunstvanding i landbruget kan også bidrage til at fremme den cirkulære økonomi ved at genvinde næringsstoffer fra det genvundne vand og anvende dem på afgrøder ved hjælp af gødningsvandingsteknikker. Genbrug af vand kan dermed potentielt mindske behovet for supplerende anvendelse af mineralsk gødning. Slutbrugerne bør orienteres om det genvundne vands indhold af næringsstoffer.
- (13) De store investeringer, der er nødvendige for at opgradere rensningsanlæg for byspildevand, og manglen på finansielle incitamentter til at gennemføre genbrug af vand i landbruget er blevet udpeget til en af årsagerne til den ringe udbredelse af genbrug af vand i Europa. Disse problemer kan løses ved at fremme innovative ordninger og økonomiske incitamentter, som tager behørigt hensyn til omkostningerne og de samfundsøkonomiske og miljømæssige fordele ved genbrug af vand.

- (14) Overholdelsen af mindstekrav til genbrug af vand bør stemme overens med Unionens vandpolitik og bidrage til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling i De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling, navnlig mål 6, for at sikre adgang til og bæredygtig forvaltning af vand og sanitet for alle såvel som en betydelig stigning i genanvendelse af vand og sikker genbrug af vand globalt med henblik på at bidrage til at opfylde De Forenede Nationers mål 12 for bæredygtig udvikling om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion. Desuden tilstræbes det med denne forordning at sikre anvendelsen af artikel 37 om miljøbeskyttelse i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
- (15) Kvalitetskravene til drikkevand er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) .../.... Medlemsstaterne bør træffe passende foranstaltninger for at sikre, at vandgenbrugsaktiviteterne ikke medfører forringelse af drikkevandskvaliteten. Derfor bør risikostyringsplanen lægge særlig vægt på at beskytte vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og/eller relevante beskyttelseszoner.
- (16) I visse tilfælde transporterer og oplagrer operatørerne af genvindingsfaciliteter stadig det genvundne vand uden for genvindingsfacilitetens udløb, inden de leverer det genvundne vand til de næste aktører i kæden, som f.eks. distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagringsoperatøren for genvundet vand, eller til slutbrugeren. Det er nødvendigt at definere overholdelsespunktet for at præcisere, hvor ansvaret ophører for operatøren af genvindingsfaciliteten, og hvor ansvaret hos den næste aktør i kæden begynder.

- (17) Risikostyring bør omfatte afdækning og styring af risici på en proaktiv måde og inkorporere begrebet produktion af genvundet vand af den kvalitet, der kræves til bestemte anvendelser. Risikovurderingen bør baseres på vigtige risikostyringselementer og bør afdække eventuelle yderligere vandkvalitetskrav, der er nødvendige for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet samt menneskers og dyrs sundhed. Med henblik herpå bør risikostyringsplaner for genbrug af vand sikre, at genvundet vand anvendes og forvaltes sikkert, og at der ikke er nogen risici for menneskers og dyrs sundhed eller for miljøet. Med henblik på at udarbejde disse risikostyringsplaner kan eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, f.eks. ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller WHO's retningslinjer⁹, anvendes.
- (18) Samarbejde og interaktion mellem de forskellige parter, der er involveret i processen for genvinding af vand, bør være en forudsætning for at fastlægge procedurer for rensning af genvundet vand i overensstemmelse med kravene til specifikke anvendelser og for at kunne planlægge forsyningen af genvundet vand i overensstemmelse med efterspørgslen fra slutbrugerne.
- (19) For effektivt at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed bør operatører af genvindingsfaciliteter være hovedansvarlige for kvaliteten af det genvundne vand ved overholdelsespunktet. Med henblik på overholdelse af mindstekravene og eventuelle yderligere betingelser, der fastsættes af den kompetente myndighed, bør operatører af genvindingsfaciliteter overvåge kvaliteten af det genvundne vand i overensstemmelse med mindstekravene og eventuelle yderligere betingelser, der fastsættes af de kompetente myndigheder. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte mindstekravene til overvågning, der omfatter frekvens for den rutinemæssige overvågning samt tidspunkt og performancemål med hensyn til valideringsovervågningen. Visse krav til rutinemæssig overvågning er fastsat i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Genvundet vand, der er omfattet af kravene i denne forordning, kommer fra spildevand, der er opsamlet i kloaknet, og som er blevet rensset i rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med direktiv 91/271/EØF, og som gennemgår yderligere rensning (enten i rensningsanlægget for byspildevand eller i en genvindingsfacilitet) for at opfylde parametrene i bilag I til denne forordning. I henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF har byområder med under 2000 personækvivalenter (PE) ikke pligt til at blive forsynet med et kloaknet. Byspildevand fra byområder med under 2000 PE, der tilledes et kloaknet, bør dog være genstand for passende rensning, før dette spildevand udledes til ferskvand og flodmundinger, jf. artikel 7 i direktiv 91/271/EØF. I denne forbindelse vil spildevand fra byområder med under 2000 PE kun være omfattet af denne forordning, når det tilledes et kloaknet og renses i en rensningsfacilitet til byspildevand. På tilsvarende vis omhandler denne forordning ikke biologisk nedbrydeligt industrispildevand fra virksomheder, der falder ind under de i bilag III til direktiv 91/271/EØF anførte industrisektorer, medmindre spildevandet fra disse virksomheder tilledes et kloaknet og renses i et rensningsanlæg for byspildevand.
- (21) Genbrug af rensset byspildevand til kunstvanding i landbruget er en markedsbaseret foranstaltning baseret på landbrugssektorens efterspørgsel og behov, navnlig i visse medlemsstater med mangel på vandressourcer. Operatører af genvindingsfaciliteter og slutbrugere bør samarbejde for at sikre, at kvaliteten af genvundet vand, som produceres i overensstemmelse med mindstekravene i denne forordning, opfylder slutbrugernes behov med hensyn til afgrødekategorier. I de tilfælde, hvor kvalitetsklasserne for vand, der produceres af operatører af genvindingsfaciliteter, ikke er compatible med den afgrødekategori og kunstvanding metode, som allerede er indført i det forsynede område (f.eks. i et kollektivt forsyningssystem), kan vandkvalitetskravene opnås ved i en senere fase at anvende flere vandrensning muligheder alene eller kombineret med andre muligheder for ikke-rensning af det genvundne vand i overensstemmelse med metoden med flere barrierer.

- (22) Det er nødvendigt at garantere en sikker anvendelse af genvundet vand og derved fremme genbrug af vand på EU-plan og øge offentlighedens tillid til denne. Produktion af og forsyning med genvundet vand til kunstvanding i landbruget bør derfor kun være mulig på grundlag af en tilladelse, der udstedes af medlemsstaternes kompetente myndigheder. For at sikre en harmoniseret tilgang på EU-plan, sporbarhed og gennemsigtighed bør de materielle regler for denne tilladelse fastsættes på EU-plan. De nærmere procedurer for udstedelse af tilladelser, f.eks. de kompetente myndigheder og tidsfrister, bør dog fastsættes af medlemsstaterne. Medlemsstaterne bør kunne udstede tilladelser gennem anvendelse af eksisterende procedurer, der tilpasses for at tage højde for de krav, som indføres ved denne forordning. Ved udpegelsen af den eller de ansvarlige parter med henblik på udarbejdelsen af risikostyringsplanen for genbrug af vand og den kompetente myndighed for udstedelse af tilladelsen til produktion af og forsyning med genvundet vand bør medlemsstaterne sikre, at der ikke er nogen interessekonflikt.
- (23) Hvis der er behov for en distributionsoperatør for genvundet vand og en oplagringsoperatør for genvundet vand, bør det være muligt at sørge for, at en sådan operatør er underlagt en tilladelse. Hvis alle kravene til tilladelsen er opfyldt, bør medlemsstatens kompetente myndighed udstede en tilladelse, som bør indeholde alle de nødvendige betingelser og foranstaltninger, der er fastlagt i risikostyringsplanen.

- (24) Bestemmelserne i denne forordning supplerer kravene i anden EU-lovgivning, navnlig med hensyn til mulige sundheds- og miljörisici. For at sikre en helhedsorienteret tilgang til imødegåelse af mulige risici for menneskers og dyrs sundhed og miljörisici bør operatørerne af genvindingsfaciliteter og de kompetente myndigheder derfor tage højde for kravene i anden relevant EU-lovgivning, navnlig Rådets direktiv 86/278/EØF, 91/676/EØF¹⁰, 98/83/EF¹¹ og 91/271/EØF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002¹², (EF) nr. 852/2004¹³, (EF) nr. 183/2005¹⁴, (EF) nr. 396/2005¹⁵ og (EF) nr. 1069/2009¹⁶, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF¹⁷, 2006/118/EF¹⁸, 2008/105/EF¹⁹ og 2011/92/EU²⁰ og Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005²¹, (EF) nr. 1881/2006²² og (EU) nr. 142/2011²³.

-
- ¹⁰ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).
- ¹¹ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).
- ¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1).
- ¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarerhygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).
- ¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).
- ¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).
- ¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).
- ¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).
- ¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).
- ²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1).
- ²¹ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).
- ²² Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).
- ²³ Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

- (25) Ved anvendelsen af denne forordning bør rensningsoperationer og genvindingsoperationer for bospildevand kunne foregå på samme fysiske placering ved hjælp af samme facilitet eller forskellige, separate faciliteter. Det bør også være muligt for samme aktør at være operatør af både rensningsanlægget og genvindingsfaciliteten.
- (26) Ved forordning (EF) nr. 852/2004 er der fastsat generelle regler for ledere af fødevarevirksomheder, og de omfatter produktion, forarbejdning, distribution og markedsføring af fødevarer til konsum. Forordningen omhandler sundhedskvaliteten af fødevarer, og ifølge et af dens hovedprincipper påhviler det primære ansvar for fødevarer sikkerheden lederen af fødevarevirksomheden. Samme forordning er også genstand for en detaljeret vejledning, idet meddelelsen fra Kommissionen "Vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne" (2017/C 163/01) er særligt relevant. Mindstekravene for genvundet vand som fastsat ved denne forordning udelukker ikke ledere af fødevarevirksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde forordning (EF) nr. 852/2004, ved i en senere fase at anvende flere vandrensningmuligheder alene eller kombineret med andre muligheder for ikkerensning.
- (27) Der er et stort potentiale for genanvendelse og genbrug af rensset spildevand. For at fremme og tilskynde til genbrug af vand bør angivelsen af specifikke anvendelser i denne forordning ikke forhindre medlemsstaterne i at tillade anvendelse af genvundet vand til andre formål, herunder genbrug til industrielle og miljømæssige formål og formål, der vedrører det offentlige rum, i det omfang det anses for nødvendigt i overensstemmelse med nationale omstændigheder og behov, forudsat at der sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed samt af miljøet.
- (28) For at fremme tilliden til genbrug af vand bør oplysninger gøres tilgængelig for offentligheden. Ved at stille klare, omfattende og ajourførte oplysninger om genbrug af vand til rådighed bør der sikres øget gennemsigtighed og sporbarhed, og dette kan også være af særlig interesse for andre relevante myndigheder, for hvem det specifikke genbrug af vand har konsekvenser. For at tilskynde til genbrug af vand bør medlemsstaterne sikre, at der udarbejdes informations- og oplysningskampagner, der er tilpasset omfanget af genbruget af vand, med henblik på at gøre interessenter opmærksomme på fordelene ved genbrug af vand og derved fremme accept deraf.

- (29) Uddannelse og oplæring af slutbrugerne er af største betydning som led i gennemførelsen og opretholdelsen af forebyggende foranstaltninger. Konkrete forebyggende foranstaltninger med hensyn til menneskers eksponering bør overvejes i risikostyringsplanen, f.eks. anvendelse af personlige værnemidler, håndvask og personlig hygiejne.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF²⁴ har til formål at garantere retten til adgang til miljøoplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet²⁵ (Århus-konventionen). Direktiv 2003/4/EF fastsætter omfattende forpligtelser, der vedrører både tilrådighedsstillelse af miljøoplysninger efter anmodning og aktiv formidling af sådanne oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF²⁶ omfatter deling af geografiske informationer, herunder datasæt om forskellige miljøemner. Det er vigtigt, at bestemmelserne i denne forordning vedrørende adgang til oplysninger og dataudvekslingsordninger supplerer disse direktiver og ikke skaber en særskilt lovramme. Derfor bør bestemmelserne i denne forordning om oplysninger til offentligheden og oplysninger om overvågning af gennemførelsen ikke berøre direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF.
- (31) Mindstekravene til sikker genbrug af rensset byspildevand afspejler den tilgængelige videnskabelige viden og internationalt anerkendte standarder og praksis for genbrug af vand og garanterer, at vandet kan anvendes sikkert til kunstvanding i landbruget, hvilket sikrer et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og miljøet. Kommissionen kan i lyset af resultaterne af evalueringen af denne forordning, eller når de nye videnskabelige og tekniske fremskridt kræver det, undersøge behovet for at tage mindstekravene i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling og bør, hvis det er relevant, fremsætte lovgivningsforslag om ændringer i overensstemmelse med traktaten.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

²⁵ EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/2/EF af 14. marts 2007 om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire) (EUT L 108 af 25.4.2007, s. 1).

- (32) For at tilpasse de vigtige risikostyringselementer til videnskabelige og tekniske fremskridt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår ændring af mindstekravene og de vigtige risikostyringsopgaver. For at sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet og menneskers sundhed bør Kommissionen endvidere kunne vedtage delegerede retsakter, der supplerer de vigtige risikostyringsopgaver ved at fastsætte tekniske specifikationer. Det er særligt vigtigt, at Kommissionen gennemfører passende høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²⁷. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter skal Europa-Parlamentet og Rådet modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter skal have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (33) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på vedtagelse af detaljerede regler for formatet og præsentationen af de oplysninger om overvågning af gennemførelsen af denne forordning, som medlemsstaterne skal tilvejebringe, og om formatet og præsentationen af oplysningerne med hensyn til den EU-dækkende oversigt, der udarbejdes af Det Europæiske Miljøagentur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁸.
- (34) De kompetente myndigheder bør efterprøve, at det genvundne vand overholder de betingelser, som er fastsat i tilladelsen. I tilfælde af manglende overensstemmelse bør de kræve, at den eller de ansvarlige parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre overensstemmelse. Forsyningen med det genvundne vand bør suspenderes, hvis manglende overholdelse medfører en væsentlig risiko for miljøet eller for menneskers sundhed.

²⁷ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (35) De kompetente myndigheder bør samarbejde med andre relevante myndigheder ved at udveksle oplysninger for at sikre overensstemmelse med relevante EU-krav og nationale krav.
- (36) Data fra medlemsstaterne er afgørende for, at Kommissionen kan overvåge og vurdere lovgivningens opfyldelse af dens målsætninger.
- (37) I overensstemmelse med punkt 22 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning. Evalueringen bør baseres på de fem kriterier effektivitet, virkningsfuldhed, relevans, sammenhæng og europæisk merværdi og skal danne grundlag for konsekvensanalyser af eventuelle yderligere foranstaltninger. Evalueringen bør tage hensyn til videnskabelige fremskridt, navnlig vedrørende den potentielle virkning af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.
- (38) Denne forordnings mål er bl.a. at beskytte miljøet og menneskers og dyrs sundhed. Som Domstolen gentagne gange har påpeget, ville det være uforeneligt med den bindende karakter, som et direktiv ifølge artikel 288, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har, principielt at udelukke, at en pligt, som pålægges ved et direktiv, kan påberåbes af berørte personer. Nævnte overvejelse finder også anvendelse for en forordning, der har som mål at garantere, at genvundet vand er sikkert til kunstvanding i landbruget.
- (39) Medlemsstaterne bør fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordnings bestemmelser og sikre, at de gennemføres. Sanktionerne bør være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.
- (40) Målene for denne forordning, nemlig beskyttelse af menneskers og dyrs sundhed og miljøet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (41) Det er nødvendigt at give medlemsstaterne tilstrækkelig tid til at etablere den administrative infrastruktur, der er nødvendig for anvendelsen af denne forordning, samt for operatørerne til at forberede anvendelsen af de nye regler.
- (42) Med henblik på så vidt muligt at udvikle og fremme genbrug af korrekt rensset spildevand bør Den Europæiske Union støtte forskning og udvikling på dette område via programmet Horisont Europa for at tilvejebringe en væsentlig forbedring af pålideligheden af korrekt rensset spildevand og bæredygtige anvendelsesmetoder.
- (43) Direktiv 2000/60/EF giver medlemsstaterne den nødvendige fleksibilitet til at medtage supplerende foranstaltninger i de indsatsprogrammer, der er vedtaget for at støtte deres bestræbelser på at opfylde vandkvalitetsmålene som fastsat i dette direktiv. Den ikkeudtømmende liste over supplerende foranstaltninger, der er fastsat i bilag VI, del B, til direktiv 2000/60/EF, indeholder bl.a. foranstaltninger til genbrug af vand. I denne forbindelse og i overensstemmelse med hierarkiet af foranstaltninger, som medlemsstaterne kan overveje i deres håndtering af vandknappe og tørke, og som tilskynder til prioriterede foranstaltninger fra vandbesparelse til vandprissætning og alternative løsninger, og under behørig hensyntagen til lønsomhedsaspektet, bør mindstekravet til genbrug af vand som fastsat i denne forordning anvendes, når rensset byspildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand genanvendes til kunstvanding i landbruget.
- (44) Formålet med denne forordning er at tilskynde til bæredygtig anvendelse af vand. Med dette for øje bør Kommissionen forpligte sig til at anvende EU-programmer, herunder LIFE-programmet, til at støtte lokale initiativer, der omfatter genbrug af korrekt rensset spildevand
-

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og formål

1. Ved denne forordning fastsættes mindstekrav til vandkvalitet og overvågning samt bestemmelser om risikostyring med henblik på sikker anvendelse af genvundet vand i forbindelse med integreret vandforvaltning.
2. Formålet med denne forordning er at garantere, at genvundet vand er sikkert til kunstvanding i landbruget, og derved sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og miljøet, fremme den cirkulære økonomi og støtte tilpasning til klimaændringer, bidrage til målene i direktiv 2000/60/EF gennem håndtering af vandknaphed og den resulterende belastning af vandressourcer på en koordineret måde i hele Unionen og dermed også bidrage til et velfungerende indre marked.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse, når rensset byspildevand genbruges i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF til kunstvanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1.
2. En medlemsstat kan afgøre, at det ikke er hensigtsmæssigt at genbruge vand til kunstvanding i landbruget i et eller flere af sine vandområdedistrikter eller dele heraf, idet der tages hensyn til følgende kriterier:
 - a) geografiske og klimatiske forhold i distriktet eller distrikterne eller dele heraf
 - b) belastningen på og tilstanden for andre vandressourcer, herunder grundvands kvantitative tilstand som omhandlet i direktiv 2000/60/EF

- c) belastningen på og tilstanden for overfladevandområder, hvori der udledes rensset byspildevand
- d) de miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger ved genvundet vand og andre vandressourcer.

Denne afgørelse begrundes behørigt ud fra førnævnte kriterier og forelægges Kommissionen. Den tages op til revision, når det er nødvendigt, idet der navnlig tages højde for prognoser for klimaændringer og nationale klimatilpasningsstrategier, og mindst hvert sjette år, idet der tages højde for vandområdeplaner, der er fastlagt i henhold til direktiv 2000/60/EF.

3. Uanset dette behøver forsknings- eller pilotprojekter vedrørende genvindingsfaciliteter ikke at overholde bestemmelserne i denne forordning, hvis den kompetente myndighed fastslår, at følgende kriterier er opfyldt:
- a) Forsknings- eller pilotprojektet gennemføres ikke i et vandområde, der anvendes til indvinding af drikkevand, og/eller relevante beskyttelseszoner, der er udpeget i henhold til direktiv 2000/60/EF.
 - b) Forsknings- eller pilotprojektet overvåges på passende vis.

Enhver afgørelse, der træffes i henhold til dette stykke, begrænses til en periode på højst fem år. Alle afgrøder, der hidrører fra et forsknings- eller pilotprojekt, som er fritaget i henhold til dette stykke, må ikke bringes i omsætning.

4. Denne forordning finder anvendelse med forbehold af forordning (EF) nr. 852/2004 og udelukker ikke ledere af fødevarevirksomheder fra at opnå den vandkvalitet, som er påkrævet for at overholde forordning (EF) nr. 852/2004, ved i en senere fase at anvende flere vandrensningsmuligheder alene eller kombineret med andre muligheder for ikkerensning, eller fra at anvende andre alternative vandkilder til kunstvanding i landbruget.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "*kompetent(e) myndighed(er)*": den eller de myndigheder eller organer, der er udpeget af en medlemsstat til at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning vedrørende udstedelse af tilladelse til at producere og/eller levere genvundet vand og kontrol af overholdelsen samt vedrørende indrømmelse af undtagelser for forsknings- eller pilotprojekter
- 2) "*slutbruger*": en fysisk eller juridisk person eller en offentlig eller privat enhed, der anvender genvundet vand til kunstvanding i landbruget
- 3) "*byspildevand*": byspildevand som defineret i artikel 2, stk. 1, i direktiv 91/271/EØF
- 4) "*genvundet vand*": byspildevand, der er blevet rensat i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF, og som er resultatet af yderligere rensning i en genvindingsfacilitet i overensstemmelse med bilag I, afsnit 2, til denne forordning
- 5) "*genvindingsfacilitet*": et rensningsanlæg for byspildevand eller en anden facilitet, der rensar byspildevand yderligere i overensstemmelse med kravene i direktiv 91/271/EØF med henblik på fremstilling af vand, der er egnet til brug som fastsat i bilag I, afsnit 1, til denne forordning
- 6) "*operator af genvindingsfacilitet*": en fysisk eller juridisk person, der repræsenterer en privat eller offentlig myndighed, og som driver eller kontrollerer en genvindingsfacilitet
- 7) "*fare*": en biologisk, kemisk, fysisk eller radiologisk agens, der kan forårsage skade på mennesker, dyr, afgrøder eller planter, andre jordbaserede biota, akvatiske biota, jordbund eller miljøet generelt

- 8) "*risiko*": sandsynligheden for, at påviste farer forårsager skade inden for en nærmere fastsat tidsramme, herunder hvor alvorlige konsekvenser de får
- 9) "*risikostyring*": en systematisk styring, der konsekvent garanterer sikkerheden ved genbrug af vand i en bestemt sammenhæng
- 10) "*forebyggende foranstaltning*": en passende handling eller aktivitet, der kan anvendes til at forebygge eller eliminere en sundheds- eller miljørisiko eller mindske den til et acceptabelt niveau
- 11) "*overholdelsespunkt*": det punkt, hvor en operatør af en genvindingsfacilitet leverer det genvundne vand til den næste aktør i kæden
- 12) "*barriere*": ethvert middel, herunder fysiske eller procesrelaterede skridt eller betingelser for brug, der nedsætter eller forebygger risikoen for infektion hos mennesker ved at forhindre kontakt mellem det genvundne vand og de indtagne produkter og de personer, der er direkte udsat for det, eller et andet middel, der f.eks. nedsætter koncentrationen af mikroorganismer i det genvundne vand eller forhindrer, at de overlever på de indtagne produkter
- 13) "*tilladelse*": en skriftlig godkendelse udstedt af den kompetente myndighed til at fremstille og/eller levere genvundet vand til kunstvanding i landbruget i overensstemmelse med denne forordning
- 14) "*ansvarlig(e) part(er)*" en part, der spiller en rolle eller udfører en aktivitet i systemet til genbrug af vand, herunder operatøren af genvindingsfaciliteten, rensningsanlægget for byspildevand, hvis dette ikke er operatøren af genvindingsfaciliteten, den eller de relevante myndigheder, bortset fra den eller de udpegede kompetente myndigheder, distributionsoperatøren for genvundet vand eller oplagringsoperatøren for genvundet vand
- 15) "*system til genbrug af vand*": den samling af infrastrukturer og andre tekniske elementer, der er nødvendige for fremstilling, levering og brug af genvundet vand. Det omfatter alle elementer fra indløbet i rensningsanlægget til det eller de punkter, hvor genvundet vand bruges til kunstvanding i landbruget, herunder distributions- og oplagringsinfrastruktur, hvor det er relevant.

Artikel 4

Forpligtelser for operatører af genvindingsfaciliteter og forpligtelser vedrørende kvaliteten af genvundet vand

1. Operatørerne af genvindingsfaciliteter sikrer, at genvundet vand beregnet til kunstvanding i landbruget, jf. bilag I, afsnit 1, overholder følgende ved overholdelsepunktet:
 - a) mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i bilag I, afsnit 2
 - b) alle yderligere betingelser vedrørende vandkvaliteten fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Efter overholdelsepunktet har operatøren af genvindingsfaciliteten ikke længere ansvar for vandkvaliteten.

2. For at sikre overholdelse af kravene og betingelserne i henhold til stk. 1 overvåger operatøren af genvindingsfaciliteten vandkvaliteten i overensstemmelse med følgende:
 - a) bilag I, afsnit 2
 - b) alle yderligere betingelser vedrørende overvågning fastsat af den kompetente myndighed i den relevante tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 3, litra c) og d).

Artikel 5

Risikostyring

1. Med henblik på produktion, levering og brug af genvundet vand sikrer den kompetente myndighed, at der udarbejdes en risikostyringsplan for genbrug af vand.
2. Risikostyringsplanen for genbrug af vand udarbejdes af operatøren af genvindingsfaciliteten, den eller de andre ansvarlige parter og slutbrugerne, alt efter hvad der er relevant. Den eller de ansvarlige parter, som udarbejder risikostyringsplanen for genbrug af vand, hører alle andre relevante ansvarlige parter og slutbrugerne, alt efter hvad der er relevant.

3. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal baseres på alle de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II, og identificere det risikostyringsansvar, som påhviler operatøren af genvindingsfaciliteten og den eller de andre ansvarlige parter. Den kan omfatte et eller flere systemer til genbrug af vand.
4. Risikostyringsplanen for genbrug af vand skal navnlig:
 - a) fastsætte eventuelle yderligere krav til operatøren af genvindingsfaciliteten ud over dem, der er specificeret i bilag I, i overensstemmelse med bilag II, litra b), og som er nødvendige for yderligere at mindske eventuelle risici før overholdelsespunktet
 - b) identificere farer, risici og passende forebyggende foranstaltninger og/eller mulige foranstaltninger til afhjælpning heraf i overensstemmelse med bilag II, litra c)
 - c) identificere yderligere barrierer i systemet til genbrug af vand og fastsætte eventuelle yderligere krav efter overholdelsespunktet, der er nødvendige for at garantere sikkerheden i systemet til genbrug af vand, herunder betingelser vedrørende distribution, oplagring og brug, hvor det er relevant, og identificere den eller de parter, der er ansvarlige for opfyldelsen af disse krav.
5. Kommissionen tillægges beføjelser til i overensstemmelse med artikel 13 at vedtage delegerede retsakter om ændring af denne forordning for at tilpasse de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II, til de tekniske og videnskabelige fremskridt.

Kommissionen tillægges endvidere beføjelser til i overensstemmelse med artikel 13 at vedtage delegerede retsakter, der supplerer denne forordning, for at fastlægge tekniske specifikationer for de vigtige risikostyringselementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 6

Forpligtelser i forbindelse med tilladelse vedrørende genvundet vand

1. Enhver produktion og levering af genvundet vand bestemt til kunstvanding i landbruget i bilag I, afsnit 1, er betinget af en tilladelse.
2. Den eller de ansvarlige parter i systemet til genbrug af vand, herunder slutbrugeren, hvor det er relevant i henhold til national ret, skal indgive en ansøgning om tilladelsen som omhandlet i stk. 1 eller om ændring af en eksisterende tilladelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor genvindingsfaciliteten drives eller påtænkes drevet.
3. Tilladelsen skal fastsætte forpligtelserne for operatøren af genvindingsfaciliteten og eventuelle andre ansvarlige parter, hvor det er relevant. Den skal være baseret på risikostyringsplanen for genbrug af vand og skal bl.a. indeholde følgende:
 - a) kvalitetsklassen eller -klasserne for genvundet vand og tilladt brug i landbrug, som det genvundne vand er tilladt til i henhold til bilag I, anvendelsesstedet genvindingsfaciliteten eller -faciliteterne og den anslåede årlige mængde af genvundet vand, der skal produceres
 - b) betingelser vedrørende mindstekravene til vandkvalitet og overvågning som fastsat i bilag I, afsnit 2
 - c) betingelser vedrørende eventuelle yderligere krav til operatøren af genvindingsfaciliteten som fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand
 - d) alle andre betingelser, der er nødvendige for yderligere at mindske eventuelle uacceptable risici for menneskers og dyrs sundhed eller miljøet til et acceptabelt niveau
 - e) gyldighedsperiode
 - f) overholdelsespunkt.

4. Med henblik på vurdering af ansøgningen skal den kompetente myndighed høre og udveksle relevante oplysninger med andre relevante myndigheder, navnlig vand- og sundhedsmyndighederne, hvis de ikke er den kompetente myndighed, og enhver anden part, der anses for relevant af den kompetente myndighed.
5. Den kompetente myndighed afgør straks, om tilladelsen skal udstedes. Hvis den kompetente myndighed på grund af ansøgningens kompleksitet har brug for mere end 12 måneder fra modtagelsen af den fuldstændige ansøgning til at træffe en afgørelse, skal ansøgeren underrettes herom med angivelse af den forventede dato for denne afgørelse.
6. Tilladelsen tages regelmæssigt op til fornyet overvejelse og ajourføres om nødvendigt og mindst i følgende tilfælde:
 - a) ved en væsentlig ændring af kapaciteten, eller når udstyr opgraderes, og når der tilføjes nyt udstyr eller nye processer
 - b) ved ændringer i klimatiske eller andre forhold, der påvirker den økologiske tilstand for overfladevandområder betydeligt.
7. Medlemsstaterne kan beslutte, at oplagring, distribution og brug af det genvundne vand skal være betinget af en særlig tilladelse til at anvende de yderligere krav og barrierer, der er identificeret i risikostyringsplanen for genbrug af vand, jf. artikel 5, stk. 4.

Artikel 7

Kontrol af overholdelsen

1. Den kompetente myndighed skal efterprøve, om det genvundne vand overholder tilladelsens betingelser. Kontrollen af overholdelsen skal udføres med alle følgende midler:
 - a) kontrol på stedet

- b) anvendelse af indsamlede overvågningsdata, navnlig i henhold til denne forordning
 - c) ethvert andet passende middel.
2. I tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen skal den kompetente myndighed pålægge operatøren af genvindingsfaciliteten og, hvis det er relevant, den eller de andre ansvarlige parter at træffe alle nødvendige foranstaltninger for straks at genoprette overholdelsen og omgående underrette de berørte slutbrugere.
 3. Hvis manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen indebærer en væsentlig risiko for miljøet eller menneskers eller dyrs sundhed, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter straks suspendere enhver yderligere forsyning med det genvundne vand, indtil den kompetente myndighed har fastslået, at overholdelsen er genoprettet, i henhold til procedurer fastlagt i risikostyringsplanen for genbrug af vand i overensstemmelse med bilag I, afsnit 2, punkt 2.1, litra a) (første afsnit).
 4. Hvis der indtræffer en hændelse, der påvirker overholdelsen af betingelserne i tilladelsen, skal operatøren af genvindingsfaciliteten eller eventuelle andre ansvarlige parter straks underrette den kompetente myndighed og andre parter, der eventuelt kan være berørt heraf, og stille de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere virkningerne af en sådan hændelse, til rådighed for den kompetente myndighed.
 5. Den kompetente myndighed skal regelmæssigt efterprøve, om den eller de ansvarlige parter overholder de foranstaltninger og varetager de opgaver, der er fastsat i risikostyringsplanen for genbrug af vand.

Artikel 8

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Hvis genbrug af vand er relevant på tværs af grænser, skal medlemsstaterne udpege et kontaktpunkt eller anvende de bestående strukturer, der er etableret i henhold til internationale aftaler, for efter behov at samarbejde med andre medlemsstaters kontaktpunkter og kompetente myndigheder. Kontaktpunkternes eller de bestående strukturers rolle er at yde bistand efter anmodning og koordinere kommunikationen mellem kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder udveksler inden udstedelse af tilladelsen oplysninger om betingelserne i artikel 6, stk. 3, med kontaktpunktet i den medlemsstat, hvor det genvundne vand skal anvendes. Kontaktpunkterne skal navnlig modtage og sende anmodninger om bistand.
2. Medlemsstaterne skal besvare anmodninger om bistand uden unødigt forsinkelse.

Artikel 9

Information og oplysning

At spare på vandressourcerne gennem genbrug af vand vil være emnet for generelle oplysningskampagner i de medlemsstater, hvor genvundet vand anvendes til kunstvanding i landbruget, og disse kan eventuelt omfatte fremme af fordelene ved sikkert genbrug af vand. De pågældende medlemsstater kan også iværksætte informationskampagner rettet mod slutbrugerne for at sikre optimal og sikker anvendelse af genvundet vand og derigennem sikre et højt beskyttelsesniveau for menneskers og dyrs sundhed og miljøet. Medlemsstaterne kan tilpasse sådanne informations- og oplysningskampagner til omfanget af genbruget af vand.

Artikel 10

Oplysninger til offentligheden

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF sikrer de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til kunstvanding i landbruget som fastsat i afsnit 1 i bilag I til denne forordning, at der foreligger tilstrækkelige og ajourførte oplysninger online eller ved andre midler til offentligheden om genbrug af vand. Oplysningerne skal omfatte følgende:
 - a) mængden og kvaliteten af det genvundne vand, der leveres i overensstemmelse med denne forordning
 - b) procentdelen af det genvundne vand i den pågældende medlemsstat, der leveres i overensstemmelse med denne forordning, i forhold til den samlede mængde rensset byspildevand, forudsat at sådanne data foreligger
 - c) tilladelser udstedt eller ændret i overensstemmelse med denne forordning, herunder betingelser fastsat af kompetente myndigheder i henhold til artikel 6, stk. 3
 - d) resultatet af kontrollen af overholdelsen i henhold til artikel 7, stk. 1
 - e) kontaktpunkter udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1.
2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 ajourføres hvert andet år.
3. Medlemsstaterne sikrer, at den afgørelse, der træffes i henhold til artikel 2, stk. 2, offentliggøres online eller på anden vis.

Artikel 11

Oplysninger om overvågning af gennemførelsen

1. Med forbehold af direktiv 2003/4/EF og 2007/2/EF skal de medlemsstater, hvor genvundet vand bruges til kunstvanding i landbruget som fastsat i bilag I, afsnit 1, til denne forordning, bistået af Det Europæiske Miljøagentur:
 - a) senest den ... [seks år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] oprette og offentliggøre, og derefter hvert sjette år ajourføre, et datasæt med oplysninger om resultatet af kontrollen af overholdelsen, jf. artikel 7, stk. 1, samt andre oplysninger, der skal gøres tilgængelige online for offentligheden i henhold til artikel 10
 - b) oprette, offentliggøre og derefter en gang om året ajourføre et datasæt med oplysninger indsamlet i henhold til artikel 7, stk. 1, om tilfælde af manglende overholdelse af betingelserne i tilladelsen samt oplysninger om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 7, stk. 2 og 3.
2. Medlemsstaterne sikrer, at Kommissionen, Det Europæiske Miljøagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme har adgang til de datasæt, der er omhandlet i stk. 1.
3. På grundlag af de data, der er omhandlet i stk. 1, udarbejder, offentliggør og ajourfører Det Europæiske Miljøagentur i samråd med medlemsstaterne regelmæssigt eller efter anmodning fra Kommissionen en EU-dækkende oversigt, der, hvor det er relevant, skal indeholde indikatorer for output, resultater og virkninger af denne forordning, samt kort og medlemsstaternes rapporter.
4. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter fastlægge nærmere bestemmelser for formatet og præsentationen af de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til stk. 1, samt nærmere bestemmelser for formatet og præsentationen af den EU-dækkende oversigt, der er omhandlet i stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 14.

5. I samråd med medlemsstaterne fastlægger Kommissionen retningslinjer til støtte for anvendelsen i praksis af denne forordning senest to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 12

Evaluering og revision

1. Kommissionen foretager senest den ... [otte år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] en evaluering af denne forordning. Evalueringen skal som minimum bygge på følgende elementer:
- a) erfaringerne fra gennemførelsen af denne forordning
 - b) de datasæt, der er oprettet af medlemsstaterne i henhold til artikel 11, stk. 1, og den EU-dækkende oversigt udarbejdet af Det Europæiske Miljøagentur i henhold til artikel 11, stk. 3
 - c) relevante videnskabelige, analytiske og epidemiologiske data
 - d) teknisk og videnskabelig viden
 - e) Verdenssundhedsorganisationens anbefalinger, hvis sådanne foreligger, eller andre internationale retningslinjer eller ISO-standarder.
2. I forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til følgende aspekter:
- a) mindstekravene som fastsat i bilag I
 - b) vigtige risikostyringselementer som fastsat i bilag II
 - c) de yderligere betingelser, der er fastsat af kompetente myndigheder som fastsat i artikel 6, stk. 3, litra b) og c)
 - d) virkningerne af genbrug af vand på miljøet og menneskers og dyrs sundhed, herunder virkningerne af stoffer, der giver anledning til stigende bekymring.

3. I forbindelse med den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, vurderer Kommissionen muligheden for:
 - a) at udvide denne forordnings anvendelsesområde til at omfatte genvundet vand, der er beregnet til yderligere specifikke anvendelser, herunder genbrug til industrielle formål
 - b) at udvide kravene i denne forordning til at omfatte indirekte anvendelse af rensset spildevand.
4. Kommissionen kan på grundlag af resultaterne af den evaluering, der er omhandlet i stk. 1, eller når ny teknisk og videnskabelig viden kræver det, undersøge behovet for at tage mindstekravene i bilag I, afsnit 2, op til fornyet behandling.
5. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, lovgivningsforslag om ændringer i overensstemmelse med traktaten.

Artikel 13

Udøvelse af delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 5, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved direktiv 2000/60/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 15

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den ... [fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 16

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra ... [tre år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

BILAG I

ANVENDELSER OG MINDSTEKRAV

Afsnit 1. Anvendelser af genvundet vand som omhandlet i artikel 2

Kunstvanding i landbruget

Ved kunstvanding i landbruget forstås vanding af følgende afgrøder:

- fødevarer afgrøder, der spises rå, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum i enten rå eller uforarbejdet tilstand
- forarbejdede fødevarer afgrøder, dvs. afgrøder, der er beregnet til konsum, ikke i rå tilstand men efter en forarbejdningsproces (dvs. tilberedt eller industrielt forarbejdet)
- nonfoodafgrøder, dvs. afgrøder, der ikke er beregnet til konsum (f.eks. afgrøder til foder og grovfoder, fiber, ornamentale brug, frø, energi og græsplanter).

Uden at det berører den relevante EU-lovgivning på miljø- og sundhedsområdet, kan medlemsstaterne anvende genvundet vand til yderligere formål, f.eks. industrielt genbrug af vand og formål, der vedrører det offentlige rum og miljøet.

Afsnit 2. Mindstekrav

2.1. Mindstekrav gældende for genvundet vand beregnet til kunstvanding i landbruget

Kvalitetsklasserne for genvundet vand og tilladte anvendelser og vandingsmetoder for hver klasse er anført i tabel 1. Mindstekravene til vandkvaliteten er anført i tabel 2, punkt a).

Minimumsfrekvens og performancemål med hensyn til overvågning af genvundet vand er fastsat i tabel 3, punkt b) (rutinemæssig overvågning) og tabel 4 (valideringsovervågning).

Afgrødekategorierne skal vandes med genvundet vand af den tilsvarende minimumskvalitetsklasse for genvundet vand, jf. tabel 1 nedenfor, medmindre der anvendes yderligere passende barrierer, jf. artikel 5, stk. 4, litra c), hvilket fører til, at kvalitetskravene i tabel 2 er opfyldt. Sådanne yderligere barrierer kan baseres på den vejledende liste over forebyggende foranstaltninger, der er nævnt i bilag II, punkt 7, eller i andre tilsvarende nationale eller internationale standarder, f.eks. ISO 16075-2.

Tabel 1 Kvalitetsklasser for genvundet vand og tilladt brug i landbrug samt vandingsmetode

Minimumskvalitetsklasse for genvundet vand	Afgrødekategori*	Vandingsmetode
A	Alle fødevareafgrøder, herunder rodfrugtafgrøder, der spises rå, og fødevareafgrøder, hvor den spiselige del er i direkte kontakt med genvundet vand	Alle vandingsmetoder
B	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder til mælke- eller kødproducerende dyr	Alle vandingsmetoder
C	Fødevareafgrøder, der spises rå, og hvor den spiselige del vokser over jorden uden direkte kontakt med genvundet vand, forarbejdede fødevareafgrøder og nonfoodafgrøder, herunder foderafgrøder til mælke- eller kødproducerende dyr	Drypvanding** eller en anden vandingsmetode uden direkte kontakt med den spiselige del af afgrøden
D	Industri-, energi- og frøafgrøder	Alle vandingsmetoder***

(*) Hvis den samme type kunstvandede afgrøde falder ind under flere kategorier i tabel 1, finder kravene i den strengeste kategori anvendelse.

(**) Drypvanding (også kaldet vanding ved overrisling) er et mikrovandingsssystem, som kan tilføre vanddråber eller små vandstrømme til planterne, hvor vandet drypper ned på jorden eller tilføres direkte under jordoverfladen ved meget lave hastigheder (2-20 liter i timen) fra et system med plastrør med lille diameter forsynet med udløb, der kaldes dyser eller dryppere.

(***) I tilfælde af vandingsmetoder, der imiterer regn, bør der lægges særlig vægt på beskyttelse af arbejdstageres eller andre tilstedeværendes sundhed. Til dette formål bør der træffes passende forebyggende foranstaltninger.

a) Mindstekrav til vandkvalitet

Tabel 2 Kvalitetskrav til genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Kvalitetsklasse for genvundet vand	Indikativt teknologisk mål	Kvalitetskrav				Andet
		<i>E. coli</i> (antal/100 ml)	BOD ₅ (mg/l)	TSS (mg/l)	Turbiditet (NTU)	
A	Sekundær rensning, filtrering og desinfektion	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 cfu/l, hvor der er risiko for aerosoltåger Intestinale nematoder (æg fra indvoldsorm): ≤1 æg/l til vanding af græsarealer eller foderafgrøder
B	Sekundær rensning og desinfektion	≤100	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF ¹	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, tabel 1)	-	
C	Sekundær rensning og desinfektion	≤1 000	(Bilag I, tabel 1)		-	
D	Sekundær rensning og desinfektion	≤10 000	¹ Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand (EFT L 135 af 30.5.1991, s. 40).		-	

Genvundet vand vil blive betragtet som værende i overensstemmelse med kravene i tabel 2, hvis målingerne opfylder alle følgende kriterier:

- De anførte værdier for *E. coli*, *Legionella* spp. og intestinale nematoder er opfyldt i 90 % eller mere af prøverne. Ingen af værdierne i prøverne må overskride den maksimale afvigelsestærskel på 1 logaritmeenhed for den anførte værdi for *E. coli* og *Legionella* og 100 % af den anførte værdi for intestinale nematoder.
- De anførte værdier for BOD₅, TSS og turbiditet i klasse A er opfyldt i 90 % eller mere af prøverne. Ingen af værdierne i prøverne må overskride den maksimale afvigelsestærskel på 100 % af den anførte værdi.

b) Mindstekrav til overvågning

Operatører af genvindingsfaciliteter skal udføre rutinemæssig overvågning med henblik på at efterprøve, at det genvundne vand overholder mindstekravene til vandkvalitet som fastsat i punkt a). Den rutinemæssige overvågning skal indgå i kontrolprocedurerne for systemet til genbrug af vand.

De prøver, der skal anvendes til at efterprøve, om de mikrobiologiske parametre er overholdt ved overholdelsespunktet, tages i overensstemmelse med standard EN ISO 19458 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

Tabel 3 Mindstefrekvens for rutinemæssig overvågning af genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Kvalitetsklasser for genvundet vand	<i>E. coli</i>	BOD ₅	TSS	Turbiditet	<i>Legionella</i> spp. (hvis relevant)	Intestinale nematoder (hvis relevant)
A	En gang pr. uge	En gang pr. uge	En gang pr. uge	Løbende	To gange pr. måned	To gange pr. måned eller som fastsat af operatøren af genvindingsfaciliteten afhængigt af antallet af æg i det spildevand, som tilledes genvindingsfaciliteten
B	En gang pr. uge	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	I henhold til Rådets direktiv 91/271/EØF (Bilag I, afsnit D)	-		
C	To gange pr. måned			-		
D	To gange pr. måned			-		

Valideringsovervågningen skal udføres, før en ny genvindingsfacilitet tages i brug.

Genvindingsfaciliteter, der allerede er i drift og opfylder kvalitetskravene til genvundet vand i tabel 2 i bilag I på datoen for denne forordnings ikrafttræden, er undtaget fra forpligtelserne med hensyn til denne valideringsforpligtelse.

Valideringsovervågningen skal udføres i alle tilfælde, hvor der opgraderes udstyr, og når der tilføjes nyt udstyr eller nye processer.

Valideringsovervågning skal udføres for den strengeste af kvalitetsklasserne for genvundet vand, klasse A, for at vurdere, at performancemålene (\log_{10} - reduktion) overholdes.

Valideringsovervågning indebærer overvågning af de indikatormikroorganismer, der er forbundet med hver gruppe af patogener (bakterier, virus og protozoer). De udvalgte indikatormikroorganismer er *E. coli* for patogene bakterier, F-specifikke colifager, somatiske colifager eller colifager for patogene virus og *Clostridium perfringens*-sporer eller sporedannende sulfatreducerende bakterier for protozoer. Performancemålene (\log_{10} -reduktion) for valideringsovervågningen for de udvalgte indikatormikroorganismer er anført i tabel 4 og skal være opfyldt ved overholdelsepunktet under hensyntagen til koncentrationerne i det rå spildevand, der tilledes rensningsanlægget for byspildevand. Mindst 90 % af valideringsprøverne skal opfylde eller overstige performancemålene.

Hvis en biologisk indikator ikke er til stede i det rå spildevand i en så tilstrækkelig mængde, at \log_{10} -reduktionen kan opnås, betyder fraværet af en sådan biologisk indikator i genvundet vand, at valideringskravene er opfyldt. Opfyldelsen af overholdelsesmålet kan fastslås ved analytisk kontrol ved addition af den performance, der tildeles de individuelle rensningstrin på baggrund af videnskabelig dokumentation for standardiserede og veletablerede processer, såsom offentliggjorte data fra testrapporter, casestudier osv., eller som er testet i laboratoriet under kontrollerede forhold med henblik på innovativ rensning.

Tabel 4 Valideringsovervågning af genvundet vand til kunstvanding i landbruget

Genvundet vandkvalitetsklasse	Indikatormikroorganismer (*)	Performancemål for rensningskæden (log ₁₀ -reduktion)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Samlet antal colifager/F-specifikke colifager/somatiske colifager/colifager(**)	≥ 6,0
	<i>Clostridium perfringens</i> -sporer/sporedannende sulfatreducerende bakterier(***)	≥ 4.0 (ved <i>Clostridium perfringens</i> -sporer) ≥ 5.0 (ved sporedannende sulfatreducerende bakterier)

(*) Referencepatogenerne *campylobacter*, rotavirus og *cryptosporidium* kan ligeledes anvendes med henblik på valideringsovervågning i stedet for de foreslåede indikatormikroorganismer. I så fald bør følgende log₁₀-reduktionsmål for performance anvendes: *Campylobacter* (≥ 5,0), rotavirus (≥ 6,0) og *cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Det samlede antal colifager er valgt som den mest passende indikator for virus. Hvis analyse af det samlede antal colifager ikke er mulig, skal mindst en af dem (F-specifikke eller somatiske colifager) analyseres.

(***) *Clostridium perfringens*-sporer er valgt som den mest passende indikator for protozoer. Sporedannende sulfatreducerende bakterier er et alternativ, hvis koncentrationen af *Clostridium perfringens*-sporer ikke tillader at validere den påkrævede log₁₀-reduktion.

Analysemetoder til overvågning skal valideres og dokumenteres i overensstemmelse med EN ISO/IEC-17025 eller andre nationale eller internationale standarder, der sikrer en tilsvarende kvalitet.

BILAG II

a) Vigtige risikostyringselementer

Risikostyring omfatter afdækning og styring af risici på en proaktiv måde for at sikre, at genvundet vand anvendes og forvaltes sikkert, og at der ikke er nogen risici for menneskers og dyrs sundhed eller for miljøet. Med henblik herpå udarbejdes der en risikostyringsplan for genbrug af vand baseret på følgende elementer:

1. Beskrivelse af det samlede system til genbrug af vand fra spildevandets tilledning til rensningsanlægget for byspildevand til brugsstedet, herunder kilderne til spildevand, rensningstrinnene og teknologierne i genvindingsfaciliteten, forsynings-, distributions- og oplagringsinfrastrukturen, den påtænkte anvendelse, anvendelsesstedet og -perioden (f.eks. midlertidig eller ad hoc-anvendelse), vandingsmetoder, type afgrøde, andre vandkilder, hvis der er planlagt en kombination, og mængder af genvundet vand, der skal leveres.
2. Identifikation af de parter, der er involveret i systemet til genbrug af vand, og identifikation af deres ansvarsområder. Alle berørte parter roller og ansvarsområder fastlægges og fordeles klart.
3. Påvisning af potentielle farer, navnlig tilstedeværelsen af forurenende stoffer og patogener, samt muligheden for farlige hændelser såsom rensningsfejl, utilsigtet lækage eller forurening i det beskrevne system til genbrug af vand.
4. Udpegning af de miljøer og befolkninger, der er udsat for risici, og eksponeringsvejene for de påviste potentielle farer under hensyntagen til specifikke miljøfaktorer såsom lokal hydrogeologi, topografi, jordbundstype og økologi samt faktorer relateret til typen af afgrøder og landbrugs- og kunstvandingspraksis. Eventuelle irreversible eller langsigtede negative miljø- og sundhedsmæssige virkninger af vandgenvindingsoperationen skal også overvejes og understøttes af videnskabelig dokumentation.

5. Vurdering af miljørisici og risici for menneskers og dyrs sundhed under hensyntagen til arten af de påviste potentielle farer, varigheden af de påtænkte anvendelser, de udpegede miljøer og befolkninger, der risikerer eksponering for disse farer, og alvoren af farenes mulige virkninger under hensyntagen til forsigtighedsprincippet, tillige med al relevant EU-lovgivning og national lovgivning samt vejledningsdokumenter og mindstekrav i forbindelse med fødevarer- og fodersikkerhed og sikkerhed for arbejdstagere. Risikovurderingen kan baseres på en gennemgang af tilgængelige videnskabelige undersøgelser og data.

Risikovurderingen skal indeholde følgende elementer:

- a) en vurdering af miljørisici, herunder alle følgende:
 - i) bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, forventet nuleffektniveau
 - ii) vurdering af det potentielle eksponeringsområde
 - iii) karakterisering af risikoen.

- b) en vurdering af risiciene for menneskers og dyrs sundhed, herunder alle følgende:
 - i) bekræftelse af farenes art, herunder, hvor det er relevant, dosis-virkningsforhold
 - ii) vurdering af det potentielle dosis- eller eksponeringsområde
 - iii) karakterisering af risikoen.

Risikovurderingen kan gennemføres ved hjælp af en kvalitativ eller semikvantitativ risikovurdering. En kvantitativ risikovurdering anvendes, når der er tilstrækkelige underbyggende data, eller i projekter, der indebærer en potentiel høj risiko for miljøet eller folkesundheden.

Følgende krav og forpligtelser skal som minimum inddrages i risikovurderingen:

- a) kravet om at mindske og forebygge vandforurening forårsaget af nitrater i henhold til Rådets direktiv 91/676/EØF²⁹
- b) forpligtelsen til at opfylde kravene til beskyttede drikkevandsområder i Rådets direktiv 98/83/EF³⁰
- c) kravet om at opfylde miljømålene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF³¹
- d) kravet om at forhindre grundvandsforurening i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF³²
- e) kravet om at opfylde miljøkvalitetskrav for prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF³³
- f) kravet om at opfylde miljøkvalitetskravene for forurenende stoffer af national interesse (dvs. vandområdespecifikke forurenende stoffer), der er fastsat i direktiv 2000/60/EF

²⁹ Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1).

³⁰ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand (EFT L 330 af 5.12.1998, s. 32).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/118/EF af 12. december 2006 om beskyttelse af grundvandet mod forurening og forringelse (EUT L 372 af 27.12.2006, s. 19).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, om ændring og senere ophævelse af Rådets direktiv 82/176/EØF, 83/513/EØF, 84/156/EØF, 84/491/EØF og 86/280/EØF og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 84).

- g) kravet om at opfylde badevandskvalitetskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF³⁴
- h) kravene til beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg i henhold til Rådets direktiv 86/278/EØF³⁵
- i) kravene til fødevarehygiejne som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004³⁶ og retningslinjerne i meddelelse fra Kommissionen "Vejledning om imødegåelse af mikrobiologiske risici i friske frugter og grøntsager i primærproduktionen gennem god hygiejne"
- j) kravene til foderstofhygiejne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005³⁷
- k) kravet om overholdelse af de relevante mikrobiologiske kriterier i Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005³⁸
- l) kravene til grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006³⁹

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet og om ophævelse af direktiv 76/160/EØF (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 37).

³⁵ Rådets direktiv 86/278/EØF af 12. juni 1986 om beskyttelse af miljøet, navnlig jorden, i forbindelse med anvendelse i landbruget af slam fra rensningsanlæg (EFT L 181 af 4.7.1986, s. 6).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 852/2004 af 29. april 2004 om fødevarehygiejne (EUT L 139 af 30.4.2004, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne (EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1).

³⁸ Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2005 af 15. november 2005 om mikrobiologiske kriterier for fødevarer (EUT L 338 af 22.12.2005, s. 1).

³⁹ Kommissionens forordning (EF) nr. 1881/2006 af 19. december 2006 om fastsættelse af grænseværdier for bestemte forurenende stoffer i fødevarer (EUT L 364 af 20.12.2006, s. 5).

- m) kravene til maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på fødevarer og foderstoffer fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005⁴⁰
 - n) kravene til dyresundhed i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009⁴¹ og Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011⁴².
- b) Betingelser vedrørende de yderligere krav
6. Overvejelse af krav til vandkvalitet og overvågning, som supplerer og/eller er strengere end dem, der er angivet i bilag I, hvis det er nødvendigt og hensigtsmæssigt for at sikre tilstrækkelig beskyttelse af miljøet, menneskers og dyrs sundhed, navnlig når der er tydelig videnskabelig dokumentation for, at risiciene stammer fra genvundet vand og ikke fra andre kilder.

Afhængigt af resultatet af den risikovurdering, der er omhandlet i punkt 5, kan sådanne yderligere krav navnlig vedrøre:

- a) tungmetaller
- b) pesticider

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF (EUT L 70 af 16.3.2005, s. 1).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter) (EUT L 300 af 14.11.2009, s. 1).

⁴² Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv (EUT L 54 af 26.2.2011, s. 1).

- c) biprodukter fra desinfektion
 - d) lægemidler
 - e) andre stoffer, der giver anledning til stigende bekymring, herunder forurenende mikroorganismer og mikroplast
 - f) antimikrobiel resistens.
- c) Forebyggende foranstaltninger
7. Udpegning af forebyggende foranstaltninger, der allerede er indført, eller som bør træffes for at begrænse risici, således at alle påviste risici kan styres på passende vis. Der bør lægges særlig vægt på vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og relevante beskyttelseszoner.

Sådanne forebyggende foranstaltninger kan omfatte:

- a) adgangskontrol
- b) yderligere desinfektion eller foranstaltninger til fjernelse af forurenende stoffer
- c) specifikke vandingsteknologier, der mindsker risikoen for dannelse af aerosoltåger (f.eks. drypvanding)
- d) særlige krav til sprinklervanding (f.eks. maksimal vindhastighed, afstand mellem sprinkler og følsomme områder)
- e) særlige krav til landbrugsmarker (f.eks. hældning, markens vandmætning, karstområder)
- f) fremme af patogeners død før høst

- g) fastsættelse af mindstekrav til sikkerhedsafstande (f.eks. fra overfladevand, herunder kilder til husdyr, eller aktiviteter som akvakultur, fiskeopdræt, akvakultur med skaldyr, svømning og andre vandsportsaktiviteter)
- h) skiltning ved vandingsområder, som angiver, at der anvendes genvundet vand, som ikke er egnet til drikkevand.

Specifikke forebyggende foranstaltninger, der kan være relevante, er anført i tabel 1.

Tabel 1: Specifikke forebyggende foranstaltninger

Genvundet vandkvalitetsklasse	Specifikke forebyggende foranstaltninger
A	<ul style="list-style-type: none"> - Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres.
B	<ul style="list-style-type: none"> - Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. - Udelukkelse af lakterende malkekvæg fra græsgange, indtil græsset er tørt. - Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. - Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres. <p>1.</p>
C	<ul style="list-style-type: none"> - Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter. - Udelukkelse af græssende dyr fra græsgange i fem dage efter sidste vanding. - Foder skal være tørret eller ensileret før emballering. - Svin må ikke udsættes for foder, der er vandet med genvundet vand, medmindre der findes tilstrækkelige data til at indikere, at risikoen i det givne tilfælde kan styres. <p>2.</p>
D	<ul style="list-style-type: none"> - Forbud mod høst af produkter, som stadig er våde efter at være vandet, eller nedfaldne produkter.

- 8. Passende kvalitetskontrollsystemer og -procedurer, herunder overvågning af det genvundne vand med henblik på relevante parametre, og passende vedligeholdelsesprogrammer for udstyr.

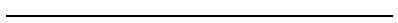
Det anbefales, at operatøren af genvindingsfaciliteten opretter og vedligeholder et kvalitetsstyringssystem, der er certificeret i henhold til ISO 9001 eller tilsvarende.

- 9. Miljøovervågningssystemer, som skal sikre, at der indgives feedback fra overvågningen, og at alle processer og procedurer er behørigt valideret og dokumenteret.

10. Et hensigtsmæssigt system til styring af hændelser og nødsituationer, herunder procedurer til at informere alle relevante parter på passende måde om en sådan begivenhed og jævnlig ajourføring af beredskabsplanen.

Medlemsstaterne kan anvende eksisterende internationale retningslinjer eller standarder, f.eks. ISO 20426:2018 Guidelines for health risk assessment and management for non-potable water reuse, ISO 16075:2015 Guidelines for treated waste water use for irrigation projects eller andre tilsvarende standarder, som er godkendt på internationalt plan, eller WHO's retningslinjer⁴³ som instrumenter til systematisk påvisning af farer, evaluering og styring af risici, baseret på en prioritering, der anvendes for hele kæden (fra rensning af byspildevand til genbrug til distribution og anvendelse til kunstvanding i landbruget og kontrol af virkningerne) og på den specifikke risikovurdering på stedet.

11. Sikring af, at der etableres koordineringsmekanismer mellem forskellige aktører for at garantere sikker produktion og anvendelse af genvundet vand.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/,
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/